

“ಲೇಯ್ ನೀವಿಬ್ಬು ಹೋಗಿ ಕೈಕಾಲು ಮುಖ ತೊಕ್ಕಂಬರಿ. ಅಮ್ಮಾಲೆ ನಾವು ಹೋಗ್ರೀವಿ” ಅಂದ ಹಿರಿಯ. ಸರಿ ಅತ ಇನ್ನಿಬ್ಬರು ಹೋರಟರು. ಅವರು ಒಂದ ಮೇಲೆ ಹಿರಿಯನೂ ಮತ್ತೊಬ್ಬನೂ ಹೋಗಿ ಒಂದರು. ಬಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಂತೂ ರೆಡಿಯಿತ್ತು.

“ಸುರು ಮಾಡಣ್ಣ ಮೊದಲು... ದೊಡ್ಡತ ನೀನು” ಅಂದ ಮೊದಲು ಕೈಕಾಲು ತೋಳೆಯಲು ಹೋಗಿದ್ದ ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಬಬ್ಬಿ.

ಮೊದಲು ಹಿರಿಯ ತಮಿಬ್ಬಿರನ್ನು ಕೈಕಾಲು ತೋಳಿದುಹೋಗ್ಣಲು ಕಳಿಷಿದ್ದರ ಹಿಂದೆ ಏನಾದರೂ ಕರಾಮತ್ತು ಇದೆಯ ಅಂತ ಅನುಮಾನವೇ ಬಂದಿತ್ತೋ ಅಥವಾ ಯಾವತ್ತೊಳೆಯವರೆ ಆ ಮಾತು ಹೇಳಿದನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಈಗ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವನು ಹೇಳಿದ ಆ ಮಾತು ಅನುಮಾನದಿಂದಲೇ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಎಂದು ಹಿರಿಯನಿಗೆ ಅನಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಅನುಮಾನಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ರೋಗ ಎಲ್ಲಿದೆ? ಮತ್ತೊಡಕ್ಕೆ ಮದ್ದಾದರೂ ಎಲ್ಲಿದೆ? ‘ಈ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ನಾವು ಕೈಕಾಲು ತೋಳಿಯೋಕೆ ಹೋದಾಗ ಹುಗ್ಗಿಯೋಳಗೆ ಏನೋ ಕಲೀಸ್ಯಾರಂತ ಕಾಣಿಸ್ಯುದ್ದ. ಎಲ್ಲ ಮಾಲು ತಾವೇ ಹೋಡಕಬೇಕಿಂತ ಪಾಲ್ನಾರ್ ಮಾಡ್ಯಾರ ಚೋಣುಡಿ ಮತ್ತು... ಅದಿಕೆ ನಮಗೆ ಮೊದಲು ತ್ವೀರಿ ಅಂತ ಹೋಕಾ ಆಟ ಹಚ್ಚಾರ್ ಅಂತ ಆಲೋಚಿಸಿದ ಹಿರಿಯ. ಅವನ ಆಲೋಚನೆಯ ಸುಳಳಿ ಅವನ ಜೊತೆಗಿಧ್ಯ ಮತ್ತೊಬ್ಬನಿಗೂ ತಾಕದೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮನಸ್ಸಲ್ಲಿಯ್ಯಾಗಿಕೊಂಡೆ ಹಿರಿಯ—

“ಹೇ... ಹಂಗೆಂಗಾತಾದ? ಸಣ್ಣವರಿಗೆ ಮೊದಲು ಉಣಿಸಿ ಅಮ್ಮಾಲೆ ದೊಡ್ಡವರು ಉಣಬೇಕು” ಅಂದುಬಿಟ್ಟು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ‘ಸುರು ಮಾಡಣ್ಣ... ದೊಡ್ಡತ ನೀನು’ ಅಂತ ಕ್ಯಾಶುವಲ್ಲಾಗಿ ಅಂದಿದ್ದವನಿಗೆ, ದೊಡ್ಡಾತನ ಈ ಮಾತು ಈಗ ನಿಜವಾಗಲೂ ಅನುಮಾನಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿಟ್ಟಿತು. ‘ಅದೇ ಕಾರಣಕ್ಕೆ ಈತ ಮೊದಲು ನಮಗೆ ಕೈಕಾಲು ತೋಳಿಕಂಬರಾಕ ಕಳಿಷಿದ್ದು. ನಾವು ಆ ಕಡೆ ಹೋದಾಗ ಏನೋ ಕಲೀಸ್ಯಾರ ಹುಗ್ಗಾಗ್. ‘ನೀನೇ ಸುರು ಮಾಡಣ ಮೊದ್ದು’ ಅಂತ ನಾನು ಅಂದಿದ್ದೇ ಜೊಲೋ ಆಯ್ದು. ಎಲ್ಲ ಮುಳ್ಳಕು ತಾನಾಗಿ ಹೋರಿಗ ಬಿತ್ತಿಗ್ಗೆ ಅಂತ ಆಲೋಚಿಸಿದ ಇವನು.

ಬಿರಿಸಿಗೆ ಬಿತ್ತು ಮಾತು.

ಯಾರೂ ಉಣಾಕ ತಯಾರಿಲ್ಲ. ಸಾವು, ಸೋಲುಗಳ ಭಯದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಹಿಂದೆ ಒದ್ದಾಡಿದ ನಾನು ಕೂಡ ‘ಯಾರು ಮೊದ್ದು ಉಣ್ಣಾರೋ. ಯಾರ ಕೈ ಮೇಲಾಗುತ್ತೋ’ ಎಂಬ ಕಥನಹತ್ತೂಕಲ್ಕೆ ಪಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಮರೆತು ತುದಿಗುಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಂತು ಕಾಯಿತೋಡಿದೆ.

ಯಾರೂ ಉಣವಲ್ಲಿರು.

ಸಮಯ ಸರೀತಲೇ ಇತ್ತು.

‘ಗುಕೂಕ್ ಗೂಕ್’ ಆ ನಿತ್ಯಬ್ಬವನ್ನು ಸೀಳುತ್ತ ಕೂಗಿತು ಒಂದು ಗೂಗಿ.

ರೇವ್... ರೇವ್... ಅಂತ ತನ್ನ ಅಗಲವಾದ ಬಿಂಬಿಗಿಯ ರೆಕ್ಕೆ ಬಿಸ್ತುತ್ತ, ಆ ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಗುಲಗಂಬಿಯುಂಧ ಕೆಂಪು ಕಣ್ಣನ್ನ ಹೊಳೆಸ್ತುತ್ತ ಅವರ ತಲೆಗಳಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಕಾಲುಗಳಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೆಳಗೆ ಕನಕಪ್ಪದಿಯೋಂದು ಹಾರಿ ಹೋಯಿತು.

ಅವರು ನಸುಕಾಗುವುದರೊಳಗೆ ಯಾರ ಕೈಗೂ ಸಿಗರಂತೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಗೂಡು ಸೇರಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು. ಮಾಲು ಹಂಚಿಕೊಂಡದ್ದೇನೋ ಆಗಿದೆ. ಈ ಹುಗ್ಗಿ ಬೋಣಿಯುನ್ನೊಂದು ಬಿಳ್ಳಿದೆ ಇದ್ದರೆ ದೋಷ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕಳ್ಳನೂ ಬಳ್ಳಿಯವನೂ ಎಲ್ಲರೂ ದುಡಿಯೋದೇ ಅನ್ನಕೂಗಿ. ಅದರೊಳಗೂ ನಿಡಿಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದನ್ನು ಉಣಿದೆ ಹಂಗೇ ಎಧ್ಯ ಹೋದ್ದೇ ಅದು ಅನ್ನಪೂರ್ಣಶ್ರಾರಿಗೇ ಮಾಡಿದ ಅವಮಾನ ಅಂತ ಅವರ ನಂಬಿಕೆ.